

SỐ 492 (A)

KINH A-NAN HỎI SỰ CÁT HUNG VIỆC THỜ PHẬT

*Hán dịch: Đời Hậu Hán, Tam tạng An Thế Cao,
người nước An Tức.*

Tôn giả A-nan nói: “Nghe như vậy”.

Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Có người thờ Phật được giàu sang may mắn, nhưng có người bị suy hao không may mắn, vì sao chẳng đồng? Cúi xin Phật Thiên Trung Thiên vì chúng con giảng nói.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Có người thờ Phật theo minh sư thọ giới, siêng năng hành trì, không phạm những giới đã thọ, sớm chiều đốt đèn cung kính lễ bái, trai giới chẳng ngừng, tâm thường hoan hỷ, thiện thần ủng hộ, làm việc gì cũng được may mắn, trăm việc tăng trưởng, được trời, rồng, quỷ thần, mọi người đều cung kính, về sau chắc chắn sẽ đắc đạo. Người thiện nam, người thiện nữ này là đệ tử chân chánh của Phật. Có người thờ Phật không gặp minh sư, chẳng xem kinh giáo, lòng tin không vững chắc, chỉ có danh của giới, vi phạm giới luật, đã không có hình tượng lại không thấp hương đốt đèn lễ bái, thường luôn sân hận, ác khẩu mắng chửi, sáu ngày chay không giữ, tự tay sát sinh, chẳng kính kinh Phật, đặt để trong rương hư mục, hoặc để lộn chung với các đồ vật, hoặc để trên giường chỗ vợ con bất tịnh, hoặc treo trên vách, không để nơi tôn kính, chẳng khác nào sách vở thế gian.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu có bệnh tật thì không niệm Phật, liền mời thầy đồng bóng, bói hỏi cúng tế cầu xin tà thần. Vì vậy Thiên thần lánh xa không ủng hộ, yêu mị ngày càng gần, quỷ ác đầy nhà làm cho suy hao, đem đến những điều không vui, hiện tại là người mắc tội, chẳng phải là đệ tử của Phật, chết đọa vào địa ngục, bị trăm thứ độc hại hành hình, thân hồn đau khổ không thể nói. Người ngu mờ mịt không tự suy nghĩ những việc vô ích đã làm, lại kêu trời oán đất, trách cứ Thánh hiền, đổ lỗi cho trời, mê lầm đến thế thật là ngu si, nên bị trói buộc trong ba đường. Người đắc đạo đều từ thiện mà sinh, thiện là áo giáp tốt không sợ đao binh, thiện là chiếc thuyền lớn vượt qua sông sâu. Nhờ kinh và giới luật điều phục thân, khẩu, ý, ai có thể giữ lòng tin thì trong nhà được yên hòa, hiện tại được vui mừng, phước tự nhiên đến, làm như vậy thì được quả báo, chẳng phải thần ban cho. Nếu ai không tin, không trì kinh và giới luật, đời sau sẽ khổ đau. Thiện ác theo người như bóng theo hình, chớ có hồ nghi mà tự đọa vào đường ác, cầu thoát khỏi rất khó, còn ai tin chắc không phạm thì hiện tại thường an. Lời Phật chân thật không bao giờ dối người, Phật ở đời khó gặp, thân người khó được. Nhờ phước lớn của đời trước, nay thầy được hầu Phật, nên nghĩ báo ân Phật mà ban bố tuyên dương giáo pháp, rộng làm ruộng phước, thực hành như vậy là được giải thoát rồi, còn gì lo buồn.

Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Người không tự tay mình giết hại mà sai người khác giết hại, tội đó ra sao? Là vô tội chăng?

Phật bảo:

–Này Tôn giả A-nan! Người sai người khác giết hại tội nặng hơn tự mình làm. Vì sao? Hoặc là vì người nô tỳ hạ tiện hành động giết mà không cố ý, hoặc người bị nhà vua, quan trên áp bức sai sử, mà phải hành động không cố ý giết. Bảo người khác giết là biết những cố phạm, âm mưu tàn hại mà đổ tội cho người khác, lừa dối Tam bảo, trái với lẽ đạo. Tội đó chẳng nhỏ, oan oan tương báo, đời đời chịu tai ương chẳng chấm dứt, hiện tại bất an, chết đọa vào địa ngục, chịu đau khổ kịch liệt, ra khỏi địa ngục lại làm súc sinh, lột da chẻ xương đem thịt dâng cho người, đều do đời trước tàn sát bạo nghịch, âm mưu hãm hại chúng sinh, không có tâm Từ, thấy người

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

khác giết mình lại vui theo với tâm vui thích thì hơn là tự mình giết. Do đó tội nặng như vậy.

Tôn giả A-nan lại bạch Phật:

–Người đời và đệ tử của Phật khinh để thầy mình, hướng ý ác đến thầy và người đạo đức, tội đó ra sao?

Phật nói:

–Này Tôn giả A-nan! Hễ làm người thì nên ưa mến đạo đức của người khác, vui mừng việc thiện của người khác, không nên ganh ghét, hướng ý ác đến thầy và người đạo đức. Đó chẳng khác nào hướng ý ác đến Phật. Nếu cầm mười ngàn cái nỏ bắn vào thân mình thì có đau không?

Tôn giả A-nan thưa:

–Rất đau, rất đau, thưa Thế Tôn!

Phật nói:

–Người hướng ý ác đến người đạo đức và thầy mình còn đau khổ hơn nỏ bắn vào thân. Là người đệ tử không nên khinh mạn thầy mình, hướng ý ác đến người đạo đức. Nên xem người đạo đức như Phật, không nên ganh ghét, hủy báng. Người có giới đức cảm động đến chư Thiên, Rồng, Quỷ thần, tất cả đều tôn kính. Thà nhảy vào trong lửa, dùng dao bén cắt thịt, chứ cẩn thận không nên ganh ghét, hủy báng việc thiện của người khác. Tội đó rất lớn, hãy cẩn thận, cẩn thận!

Tôn giả A-nan lại bạch Phật:

–Vị thầy có thể la mắng, đem lỗi nhỏ của đệ tử trở thành lỗi lớn được không? Việc ấy vô tội chăng?

Phật nói:

–Không thể được, không thể được! Tình nghĩa thầy trò nghĩa cảm tự nhiên, nên thành tín với nhau, xem đệ tử như mình, điều gì mình không làm chớ đem cho người. Nên tôn sùng lễ nghi, giới luật dạy bảo với nhau để hành đạo, hòa thuận trung thành không nên tranh cãi. Nghĩa thầy trò cả hai đều chân thành, thầy đúng pháp thầy, trò đúng pháp trò, chớ phỉ báng với nhau, cẩn thận chớ ôm lòng độc hại để oán nhỏ thành lớn, trở lại tự thiêu mình. Ta xem thấy người ác trong đời, đám Tỳ-kheo ma, thầy chẳng ra thầy, trò chẳng ra trò, cùng nhau làm ác chẳng nghĩ hành đạo, phá hoại người thiện,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hâm mộ việc làm thế tục, chẳng nghĩ vô thường, tích chứa của cải, tự chôn vùi mình, chết đọa vào đường ác ngạ quỷ, súc sinh, không thấy được như vậy chẳng khác nào trâu bò. Ở đời cầu những gì để nghĩ báo ân Phật, lấy đạo noi nhau, đạo không thể không học, kinh không thể không đọc, việc thiện không thể không làm, làm thiện tu đức giúp cho tinh thần được thoát khổ, vượt ra sinh tử. Thấy bậc Hiền chớ khinh lờn, thấy người thiện chớ hủy báng, chớ lấy lỗi nhỏ của người mà tạo chứng thành tội lớn, trái pháp mất đạo lý, tội phước có chứng cứ, tội đó rất lớn. Đáng sợ! Đáng sợ!

Tôn giả A-nan lại bạch Phật:

–Đệ tử đời mạt pháp sinh vào cõi ma, có nhiều nhân duyên, ở tại gia vì nhu cầu cho thân miệng nên làm thế nào?

Phật nói:

–Là đệ tử của Phật tuy có nhân duyên, giữ giới cẩn thận chẳng dám phạm, thành tín quy kính Tam bảo, hiếu kính phụng thờ cha mẹ, hoàn thiện cả trong lẫn ngoài, tâm miệng tương ứng, chẳng nghĩ cuồng vọng đua nịnh, khéo dùng phương tiện tối lui biết thời. Đây mới có thể gọi là làm việc thế gian, chứ chẳng phải ý thế gian.

Tôn giả A-nan lại bạch Phật:

–Thế nào là việc thế gian? Thế nào là ý thế gian?

Phật nói:

–Là đệ tử Phật, được làm nghề buôn bán, đong bằng, đo thẳng, cân vừa, làm việc hợp lý, không nên gian dối để lường gạt người khác; chôn cất, dời đổi, cưới gả, đó là việc thế gian. Ý thế gian là làm đệ tử Phật không được xem bói cầu thỉnh bùa chú yêu quái, cúng tế để tiêu giải những điều không tốt. Người thọ năm giới của Phật là người phước đức không còn sợ sệt, làm việc gì nên bạch Tam bảo, đến đâu cũng an lành. Người giới đức được đạo hộ trì, khiến cho chư Thiên, rồng, quỷ thần đều kính phục. Giới quý báu nên tôn trọng thì đến đâu cũng được an. Người không thấu đạt tự gây chướng ngại, thiện ác do tâm, họa phước do người, như bóng theo hình, như vang theo tiếng, trời đâu phải không che, đất đâu phải không chở. Phước đức, giới hạnh hợp với tự nhiên (đạo lý), cảm động đến mười phương, Thiên thần ủng hộ, đạo đức sánh cùng trời, công lao rạng rỡ. Những vị Thánh khen ngợi khó mà nói hết. Người trí thà bỏ thân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mạng chứ không làm tà vạy, hiểu rõ lời Phật dạy có thể đạt được đạo cứu đời.

Tôn giả A-nan nghe những lời Phật dạy, liền sửa lại ca-sa, quỳ gối sát đất bạch:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con có phước, được gần Như Lai, được hưởng pháp vị, ân từ rộng lớn nghĩ thương tất cả, vì chúng con mà làm ruộng phước để chúng con được thoát khổ. Lời Phật chí thành mà người tin lại ít, đời này nhiều chúng sinh ác, nguyên rủa với nhau, tin quý thần thì nhiều, bỏ chánh hướng tà, thiên đường trống không, địa ngục kín đầy. Thật đáng đau thay! Nếu có người tin chỉ một hoặc hai, tại sao đời điều tàn đến thế. Sau khi Phật diệt độ chỉ còn lại kinh pháp, ít có người thực hành, dân chúng chuyển thành đối trá, dần dần tiêu mất, trở nên suy vong! Ô hô đau thay, còn nương tựa vào đâu! Cúi xin Thế Tôn vì những người ít học mà trụ lại thế gian để giáo hóa, chớ nhập Niết-bàn.

Tôn giả A-nan nhân đó nói kệ:

*Phật vì hộ ba cõi
Ân Từ bi rộng lớn
Nguyên vì kẻ hậu học
Chưa thể vào Niết-bàn.
Đau thay người chưa đạt
Mờ mịt không hiểu đạo
Trống pháp rền tam thiên
Vì sao chẳng được nghe?
Người ác đời năm trược
Tự rơi vào diên đảo
Không tin đời có Phật
Tự gây ra các tội.
Chết sinh vào địa ngục
Bị đao kiếm phanh thân
Cúng tế ưa sát sinh
Đọa vào ngục nước sôi.
Dâm dục ôm trụ đồng
Lửa dữ cùng thiêu đốt
Phỉ báng người thanh cao*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bị móc sắt kéo lưỡi.
Say rượu không tiết lễ
Nước đồng rót vào miệng
Nếu sinh lại làm người
Si ngốc, vô đạo nghĩa.
Không sát được sống lâu
Luôn khỏe mạnh chẳng bệnh
Không trộm sau được giàu
Tiền của thường đầy đủ.
Không dâm được trong sạch
Thân thể thơm tươi sáng
Thành thật không lừa dối
Được người tin, chấp nhận.
Không say được thông minh
Mọi người đều tôn kính
Năm phước pháp siêu vượt
Trời người cùng các loài.
Được lợi gấp vạn ức
Chân đế thật rõ ràng
Ngu si không hiểu đạo
Hại Thánh hủy Chánh giác.
Chết vào ngục Vô trạch
Đầu đội vòng sắt nóng
Cầu chết không chết được
Khoảnh khắc đã biến hình.
Mâu kích đâm qua lại
Thân thể tàn hại nhau
Mờ mịt không thấu sự
Ác với ác kéo nối.
Xoay vần qua các nẻo
Thân các loài cầm thú
Bị mọi người cắt giết
Đem thịt đền nợ xưa.
Vô đạo đọa đường ác
Cầu thoát khỏi rất khó*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thân người đã khó được
Pháp Phật khó được nghe.
Thế Tôn Bạc Chúng Hựu
Cao quý mà an trụ
Mở bày pháp cam lồ
Hàng ít học phụng hành.
Thương con - hiện tuệ sâu
Vì thương xót quần sinh
Khai ngộ chỉ đường lối
Hành giả được độ thoát.
Kẻ phước - nơi hướng đến
Thấy chân lý bất sinh
Nương về Đấng Từ Bi
Gieo giống đường bất tử.
Ân từ ai hơn Phật
Hiện oai quang thần diệu
Mà khiến cho mọi người
Được uống nước cam lồ.
Thuyền tuệ đến bờ kia
Khánh pháp rền tam thiên
Ta, người không ngã tưởng
Thế Tôn chuyển pháp luân.
Chúng con được vui mừng
Bỏ được mười hai duyên
Hoan hỷ xin đánh lễ
Tự quy đấng Tối thượng.*

Tôn giả A-nan cung kính nói kệ rồi, đại chúng trong chúng hội đều đạt được Bất thoái chuyển, tâm ý khai mở, phát thệ nguyện rộng lớn, hướng đến đạo Vô thượng, hướng âm cam lồ tỏa khắp mười phương, chỉ bày đường đi và làm cầu tốt. Quốc vương, thần dân, trời, rồng, quỷ thần nghe những lời Phật dạy và kệ của Tôn giả A-nan, vừa buồn vừa cảm động, vừa khen ngợi, vừa hoan hỷ, đánh lễ sát chân Phật và Tôn giả A-nan, thọ giáo rồi bái lui.

